

Sygn. akt VI U 64/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Napiórkowska- Kasa

Protokolant: protokolant sądowy Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

z udziałem zainteresowanego (...) spółka akcyjna z siedzibą w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) 2018r. znak: (...), z dnia (...) 2018r. znak:(...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) 2018r. znak: (...) w ten sposób, że postanawia przyznać odwołującemu S. B. świadczenie rehabilitacyjne za okres od 10 listopada 2017r. do 08 maja 2018r. w wysokości 100% (sto procent) podstawy wymiaru.

II. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...)2018r. znak: (...)w ten sposób, że postanawia przyznać odwołującemu S. B. świadczenie rehabilitacyjne za okres od 09 maja 2018r. do 04 listopada 2018r. w wysokości 100% (sto procent) podstawy wymiaru.

Sygn. akt VI U 64/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 stycznia 2018 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił S. B. wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 10 listopada 2017 roku do dnia 8 maja 2018 roku w wysokości 100% podstawy wymiaru. W uzasadnianiu organ rentowy wskazał, że protokół wypadku przy pracy nr 08/2017 r. z dnia 29 maja 2017 roku zawiera stwierdzenia bezpodstawne w zakresie w jakim pracodawca uznał zdarzenie z 10 maja 2017 roku za wypadek przy pracy. Według organ rentowego zebrana dokumentacja medyczna nie potwierdza zdarzenia w dniu 10 maja 2017 roku

(decyzja z dnia 03.01.2018 r. – akta organu rentowego)

Decyzją z dnia 21 maja 2018 roku, znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił S. B. wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 9 maja 2018 roku do 4 listopada 2018 roku w wysokości 100% podstawy wymiaru powołując się na argumentację tożsamą jak w decyzji z dnia 3 stycznia 2018 roku.

(decyzja z dnia 21.05.2018 r. – akta organu rentowego)

S. B. wniósł odwołania od obu powyższych decyzji wskazując, że w dniu 10 maja 2017 roku w trakcie wykonywania pracy miał miejsce wypadek. W dniach 11 i 12 maja 2017 roku kierownik zmiany zlecił odwołującemu lżejsze prace nieobciążające lewej ręki/ramienia. Ze względu na długi czas oczekiwania na przyjęcie do Szpitala (...) w dniu 12 maja 2017 roku zgłosił się do lekarza rodzinnego. W toku diagnostyki stwierdzono uszkodzenia w obrębie stawu barkowego lewego.

(odwołanie – k. 1-1verte; odwołanie – k. 1-1verte a.s. VI U 178/18)

W odpowiedziach na oba odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie wskazując, że dokumentacja zgromadzona w sprawie nie potwierdza okoliczności zdarzenia z dnia 10 maja 2017 roku.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2-2verte; odpowiedź na odwołanie – k. 12-13 a.s. VI U 178/18)

W toku postępowania Sąd zawiadomił płatnika (...) S.A. z siedzibą w W. jako zainteresowanego o toczącym się postępowaniu. Pouczył płatnika, że może złożyć oświadczenie w ciągu dwóch tygodni o przystąpieniu do spawy.

Płatnik składek nie wstąpił do sprawy w charakterze zainteresowanego w przepisany terminie.

(postanowienie z dnia 14.05.2018 r. – k. 5; protokół rozprawy od 00:12:59 do 00:15:21)

Sąd ustalił co następuje:

S. B. był zatrudniony w (...) S.A. z siedzibą w W. na stanowisku pakowacza w komórce PP1- Pakowanie-dzienna zmiana.

(okoliczność bezsporna, a nadto protokół nr (...) r. – akta organu rentowego)

W dniu 10 maja 2017 roku odwołujący rozpoczął pracę około godziny 6:00. Do obowiązków odwołującego należało m.in. zsuwanie z aluminiowych tac na przenośnik taśmowy produktów do zamrożenia, odbieranie zamrożonych produktów taśmowych, odkładanie blach na wózki, czyszczenie blach, ręczne prace transportowe. W tym dniu została powołana praca polegająca na zsuwaniu wypieczonego produktu z tac aluminiowych na przenośnik taśmowy i następnie odkładanie na podajnik maszyny czyszczącej. Następnie podajnik automatyczny maszyny czyszczącej układał na czterokołowym wózku aluminiowe tace. Wózek tzw. garownik wypełniony tacami ważył brutto około 280 kg.

Około godziny 7:10 odwołujący stwierdził wypełnienie wózka z tacami. Wobec konieczności podstawienia pustego wózka na kolejne tace podawane automatycznie przystąpił do przesunięcia pełnego wózka. Chwycił oburącz konstrukcję wózka i pociągnął. W trakcie ciągnięcia poczuł ból w lewej ręce. Około 15 minut po zdarzeniu wobec nie ustępowania bólu poinformował o tym kierownika zmiany. Korzystając z leków przeciwbólowych przepracował zmianę do końca – do godziny 14:00.

Wózek który ciągnął odwołujący miał sprawne koła jezdne, powierzchnia po której się poruszał była pokryta posadzką w stanie bez uwag.

Następnego dnia odwołujący został oddelegowany do lżejszej pracy fizycznej, gdyż dalej zgłaszał ból lewej ręki.

(protokół nr (...) r. – akta organu rentowego; notatka służbowa z miejsca oględzin z dnia 24.05.2017 r. – akta organu rentowego; zeznania świadka Z. K. na rozprawie w dniu 18.09.2018 r. – protokół rozprawy od 00:15:21 do 00:21:47; zeznania świadka D. R. na rozprawie w dniu 18.09.2018 r. – protokół rozprawy od 00:23:05 do 00:28:31; zeznania odwołującego S. B. na rozprawie w dniu 17.01.2019 r. – protokół rozprawy od 00:15:49 do 00:25:33)

Wobec nieustającego bólu w barku lewym odwołujący w dniu 12 maja 2017 roku zgłosił się do lekarza rodzinnego A. O. przyjmującej w przychodni (...). w M.. Odwołującemu zostało zalecone wykonanie badania USG lewego stawu

barkowego (L). Zalecono noszenie lewej ręki na temblaku i stosowanie środków przeciwbólowych i przeciwzapalnych. Po wykonaniu badania USG odwołujący w dniu 16 maja 2017 roku zgłosił się ponownie do lekarza rodzinnego, który wystawił skierowanie do szpitala.

W dniu 16 maja 2017 roku odwołujący zgłosił się do (...) Szpitala (...) w W.. Na podstawie badania ortopedycznego i wykonanego w dniu 15 maja 2017 badania USG stwierdzono stłuczenie lewego stawu ramiennego i uszkodzenie stożka rotatorów. W badaniu USG było stwierdzone świeże uszkodzenie II stopnia z retrakcją i wysiękiem, a w ścięgnię mięśnia podgrzebieniowego uszkodzenie I stopnia. W karcie konsultacji ortopedycznej pierwotnie wskazanie stawu prawego zostało skorygowane przez wskazanie stawu lewego przez Lekarza T. S..

Odwołujący był niezdolny do pracy od 10 maja 2017 roku w związku z wypadkiem przy pracy. Uszkodzenia ścięgna stożka rotatorów barku lewego spowodowało powstanie zespołu cieśni podbarkowej co objawiało się znaczącym brakiem możliwości uniesienia i odwiedzenia ramienia nawet do linii barków. Mimo leczenia rehabilitacyjnego i sanatoryjnego nie uzyskano poprawy sprawności lewego barku.

Niezdolność do pracy od 10 listopada 2018 roku do 8 maja 2018 roku oraz od 9 maja 2018 roku do 4 listopada 2018 roku pozostawała w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 10 maja 2017 roku.

(zeznania świadka A. O. na rozprawie w dniu 17.01.2019 r. – protokół rozprawy od 00:05:51 do 00:13:38; karta konsultacji ortopedycznej z dnia 16.05.2017 r. – akta organu rentowego; wynik badania USG z dnia 15.05.2017 r. – akta organu rentowego; zapis historii choroby S. B. sporządzony przez lekarza A. O. – akta organu rentowego; skierowanie do szpitala z dnia 16.05.2017 r. – akta organu rentowego; opinia biegłego sądowego ortopedy-traumatologa M. G. z dnia 13.02.2019 r. – k. 51-53)

Decyzją z dnia 7 grudnia 2017 roku znak: (...) organ rentowy przyznał odwołującemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 10 listopada 2017 roku do 7 lutego 2018 roku w wysokości 90% podstawy wymiaru oraz od 8 lutego 2018 roku do 8 maja 2018 roku w wysokości 75 % podstawy wymiaru. Decyzją z dnia 18 maja 2018 roku znak:(...)organ rentowy przyznał odwołującemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 9 maja 2018 roku do 4 listopada 2018 roku w wysokości 75% podstawy wymiaru. Podstawą prawną przyznanego świadczenia był art. 18 i 19 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r., poz. 1368 ze zm.)

(decyzja z dnia 07.12.2017 r. – akta organu rentowego; decyzja z dnia 18.05.2018 r. – akta organu rentowego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych do akt sprawy i akt organu rentowego w tym dokumentacji medycznej lekarza rodzinnego A. O. oraz uzyskanej z (...) Szpitala (...). Autentyczność dokumentów nie została zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Ponadto Sąd dał wiarę w całości świadkom Z. K. oraz D. R.. Zeznania przez nich złożone na rozprawie w dniu 18 września 2019 roku są zbieżne z okolicznościami ustalonymi na podstawie dowodów z dokumentów w tym protokołu wypadkowego nr 008/2017 r. Zeznaniami świadka Sąd dał wiarę w całości jako spójnym i logicznym z ustalonymi na podstawie innych środków dowodowych.

Zeznaniami świadka A. O. jako lekarza rodzinnego, u którego odwołującym miał wizyty w dniach 12 maja 2017 roku i 16 maja 2017 roku Sąd dał wiarę w zakresie dotyczącym okoliczności wizyty – dat, zalecenia wykonania USG lewego stawu barkowego oraz wystawienia skierowania do szpitala celem konsultacji ortopedycznej. Część zeznań świadka dotycząca tego, że zapisała w karcie wizyty, że odwołujący doznał urazu braku w następstwie przesuwania ciężkiego mebla nie jest wiarygodna. Jak zeznał odwołujący w trakcie wizyty lekarskiej w dniu 12 maja 2017 roku nie wskazywał, że w okresie od 10 maja 2017 roku do dnia wizyty przesuwał ciężki mebel. Lekarzowi rodzinnemu podawał, że przesuwał ciężki wózek z tacami. Ponadto świadek A. O. nie była pewna z jakich powodów wpisała, że powód przesuwał mebel zamiast wózka z tacami.

Nie mając wiadomości specjalnych w zakresie oceny stanu zdrowia odwołującego i tego czy niezdolność do pracy odwołującego od dnia 10 listopada 2017r. do dnia 08 maja 2018r. oraz od dnia 09 maja 2018r. do dnia 04 listopada

2018r. i przyznanie za ten okres świadczenia rehabilitacyjnego pozostaje w związku z wypadkiem jakiemu uległ odwołujący w dniu 10 maja 2017r. czy też niezdolność odwołującego w tych okresach nie ma związku z wypadkiem przy pracy a spowodowana jest chorobą samoistną, jeżeli tak to jaką postanowił na te okoliczności dopuścić dowód z opinii biegłego ortopedy-traumatologa. Opinia sporządzona przez biegłego M. G. w ocenie Sądu jest rzetelna, w pełni weryfikowalna oraz została sporządzona na podstawie analizy dokumentacji medycznej i badania odwołującego. Sąd nie miał podstaw do zanegowania zawartych w niej twierdzeń w zakresie związku wypadku przy pracy w dniu 10 maja 2017 roku z następczą niezdolnością do pracy. Odnośnie uwag organu rentowego jak w piśmie z dnia 18 kwietnia 2019 roku wraz z załączoną opinią lekarską z dnia 14 kwietnia 2019 roku Sąd uznał, że podnoszona okoliczność tego, że raz w dokumentacji medycznej jest podawane, że uraz był konsekwencją szarpnięcia wózka transportowego, a raz przesuwania ciężkiego mebla została dostatecznie wyjaśniona. Sąd ustalił, że przyczyną niezdolności do pracy było ciągnięcie wózka transportowego o wadze 280 kg.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie było odwołanie S. B. od dwóch decyzji organu rentowego odmawiającej mu wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru za okresy od dnia 10 listopada 2017 roku do dnia 8 maja 2018 oraz od 9 maja 2018 roku do 4 listopada 2018.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2018.1376 j.t. ze zm.; dalej jako ustawa wypadkowa) zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawierają stwierdzenia bezpodstawne. Taka też była podstawa prawna odmowy wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100% podstawy wymiaru. W ocenie Sąd w realiach tej sprawie nie doszło do wskazania bezpodstawnych stwierdzeń w protokole powypadkowym.

Organ rentowy - jak wynika ze stanowiska prezentowanego w sprawie - decyzje odmowne oparł na tym, że pozostawały nieścisłości w dokumentacji medycznej w związku z leczeniem u lekarza rodzinnego, skierowaniu do szpitala oraz w karcie leczenia ambulatoryjnego Szpitala (...). Na podstawie kompleksowo przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że mimo zawartych pierwotnie omyłek w dokumentacji medycznej odmowa wypłaty świadczenia w wysokości 100% podstawy wymiaru była bezpodstawna.

W toku postępowania dowodowego Sąd ustalił, że odwołujący S. B. nie przesuwał ciężkich mebli wbrew temu co zostało wskazane w historii choroby w zapisie lekarza A. O.. Odwołujący w dniu 10 maja 2017 roku doznał urazu lewego stawu barkowego w wyniku ciągnięcia ciężkiego wózka z tacami o wadze około 280 kg. Było to wykonywane w ramach obowiązków pracowniczych przez odwołującego w miejscu jego pracy. Czynności te zostały zlecone przez bezpośredniego przełożonego – kierownika zmiany. Ponadto zapis w karcie leczenia ortopedycznego z (...) Szpitala (...) dotyczący tego, że u odwołującego doszło do urazu prawego stawu barkowego został skorygowany przez lekarza wypełniającego kartę. Ponadto Sąd ustalił, że wskazanie w skierowaniu do szpitala wystawionym przez lekarza A. O., że uraz miał miejsce 11 maja 2017 roku było nieuprawnione. Na podstawie kompleksowej analizy materiału dowodowego Sąd ustalił, że w dniu 11 maja 2017 roku odwołujący nie doznał żadnego urazu. W tym dniu korzystając ze środków przeciwbólowych wykonywał lżejszą niż zazwyczaj pracę fizyczną w (...). Nie doznał tego dnia żadnego urazu. Uraz barku lewego miał miejsce w dniu 10 maja 2017 roku.

Wobec tego Sąd uznał, że protokół nr (...) r. nie zawierał w żadnym zakresie stwierdzeń bezpodstawnych. Wszelkie okoliczności dotyczące tego, że w dniu 10 maja 2017 roku odwołujący przemieszczał wózek z tacami o wadze 280 kg w konsekwencji czego doznał urazu lewego barku potwierdziły się w postępowaniu przed Sądem. Ustalając związek przyczynowy urazu z dnia 10 maja 2017 roku z niezdolnością do pracy odwołującego od dnia 10 listopada 2017 roku do dnia 8 maja 2018 oraz od 9 maja 2018 roku do 4 listopada 2018 Sąd oparł się na opinii biegłego ortopedy-traumatologa M. G.. Biegły w swojej opinii wskazał jednoznacznie, że niezdolność do pracy w powyższych okresach i przyznanie

świadczenia rehabilitacyjnego pozostają w związku z wypadkiem z dnia 10 maja 2017 roku. W tym zakresie Sąd ustalenia biegłego przyjął jak własne.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, czy też w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy. W niniejszej sprawie bezspornym było, że zdarzenie z dnia 10 maja 2017 roku miało związek z pracą gdyż odwołujący wykonywał wówczas swe czynności pracownicze jako pakowacz.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy wypadkowej z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje "świadczenie rehabilitacyjne" - dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. W tej sprawie nie było sporne, że odwołujący korzystał z zasiłku chorobowego i wykorzystał 182 dniowy okres zasiłkowy. Po wykorzystaniu prawa do zasiłku wystąpił o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z ustawy wypadkowej w związku z wypadkiem przy pracy.

Reasumując, skoro zdarzenie z dnia 10 maja 2017 roku było wypadkiem przy pracy, a odwołujący po wykorzystaniu prawa do zasiłku chorobowego wystąpił o dalsze przyznanie świadczenia z ubezpieczenia społecznego to organ rentowy powinien przyznać świadczenie rehabilitacyjne na podstawie ustawy wypadkowej. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy wypadkowej świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w wysokości 100% podstawy wymiaru. Wobec powyższego Sąd mając na względzie, że organ rentowy niezasadnie odmówił wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100% za okresy od dnia 10 listopada 2017 roku do dnia 8 maja 2018 oraz od 9 maja 2018 roku do 4 listopada 2018 zmienił obie zaskarżone decyzje w całości.